

de 15-17 årige, idet man løbende modtager oplysninger vedrørende de aktuelle belægstal for kriminalforsorgens institutioner.

Spm. nr. S 2374

Til arbejdsministeren (6/4 01) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Kan ministeren forstå problemstillingen i, at kommunerne gennem Kommunernes Landsforening har en overenskomst med Kvindeligt Arbejderforbund for rengøringsarbejde med en arbejdstakt på f.eks. 100, hvorimod private rengøringssselskaber med samme fagforbund har en overenskomst med en arbejdstakt på 130, når der er tale om samme opmålte arbejde, og er der mulighed for at indføre regler om, at samme arbejde skal have samme arbejdstakt, ligesom samme arbejde skal aflønnes ens?«

Begrundelse

Det kan som kommunalpolitiker være svært at argumentere mod udliciteringer af f.eks. rengøringsarbejde, når kommunerne henholdsvis private rengøringssselskaber gennem samme fagforbund har overenskomst med en forskellig arbejdstakt for samme opmålte arbejde.

Kommunerne har gennem Kommunernes Landsforening (KL) overenskomst med Kvindelige Arbejderforbund (KAD) om rengøringsarbejde. Ifølge overenskomsten må et givent stykke arbejde tage x antal minutter, f.eks. 100, hvilket kaldes arbejdstakten. KAD har ligeledes overenskomst med de private udbydere af rengøringsarbejde, men for det samme opmålte arbejde er arbejdstakten her 130, hvilket betyder, at en rengøringsassistent hos det private firma skal gøre et 30 pct. større areal rent på den samme tid.

Når en ansat i et privat firma i forhold til en ansat hos en kommune skal gøre 30 pct. mere rent på den samme tid, har det naturligvis betydning for prisen for det udførte arbejde. Private firmaer kan byde ind på kommunale rengøringsopgaver og gøre samme areal rent hurtigere, dvs. med et lavere timeantal og dermed en lavere regning til kommunen.

Nogle udliciteringsopgaver er gået galt, og det kunne tyde på, at den eneste forskel i det ud-

førte arbejde har beroet på en forskel i arbejdstakten – og dermed prisen, hvorimod det reelle rengøringsarbejde hele tiden har været det samme.

Spørgsmålet indeholder to led. Første led er, om ministeren kan forstå problemstillingen i forskellige overenskomstfastsatte arbejdstakter for samme arbejde. En forskellig arbejdstakt betyder bl.a., at der er svært at sammenligne tilbud på samme arbejdsopgaver og kan være en medvirkende forklaring på, at nogle kommuner har kunnet opnå en »besparelse« på rengøringskontoen.

Spørgemålets andet led er et spørgsmål om, hvorvidt der vil kunne indføres regler om, at »samme arbejde« af sammenlignelige årsager skal have »samme arbejdstakt«, når de kommer i udbud. Regler som dem, der siger, at samme arbejde skal aflønnes ens.

Svar (19/4 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at bortset fra ligelønslovens og forskelsbehandlingslovens regler om, at der ikke må være forskellig aflønning på grund af køn m.v., er der herhjemme ikke fastsat regler om, at samme arbejde skal aflønnes ens.

Hvilken løn, der skal gives for et givent stykke arbejde, afhænger af parternes forhandlinger, parternes forhandlingsstyrke, udbud og efterspørgsel.

Det er netop en del af det danske aftalesystem, at arbejdsgivere og lønmodtagere selv forhandler sig frem til de løn- og arbejdsvilkår, som de nu engang kan blive enige om. Det er ikke noget, som hverken regering eller Folketing blander sig i. Arbejdsgivere og lønmodtagere er nærmest til at forhandle om prisen for et givent stykke arbejde. Det er parterne i den enkelte overenskomst, som bedst er i stand til at vurdere, hvilke løn- og arbejdsvilkår, som er acceptable i det enkelte overenskomstforhold.

Umiddelbart har jeg vanskeligt ved at se problemet i, at løn- og arbejdsvilkår efter overenskomsterne kan være forskellige, selvom det arbejde, som udføres, er sammenligneligt. Det er netop en del af ideen med at sende opgaver i udbud, at der kan indhentes forskellige tilbud. Det er så op til udbyder at sikre sig, at udbudsmaterialet og tilbudene er tilstrækkeligt gennemarbejdede, herunder at den kvalitet i arbejdet, som